

JUDA INFO

leden 2004

23. kanál - Josef Najbrt

Televizor je můj pastýř.
Budu-li mít nedostatek v duchovním růstu,
popase mne v celém mém volném čase na pohodlné lenošce,
že nebudu moci už nic činit pro Ježíše Krista.
Vede mne k mnohým dobrým pořadům
a nechá mne zanedbávat mé misijní úkoly.
Dopřeje mi mnohé informace ze světa
a zdrží mne od čtení Bible.
Vede mne po cestách otupělosti a duchovního lenošení.
Kdybych byl sto let živ,
nic mne neodloučí od mého televizoru,
protože on je můj nejlepší společník.
Jeho tón a jeho obraz mne potěšuje.
Přináší mi mnohou zábavu
a zdržuje mne od mých rodinných povinností.
Plní mi hlavu myšlenkami,
které se Slovem Božím nemají nic společného.
Opravdu, z mého života nemůže nic vzniknout,
protože televizor mi nedopřeje ani trochu času nazbyt,
abych mohl činit vůli Boží.
Budu přebývat v domě netečnosti a nicnedělání na dlouhé časy.

[Zpět na seznam](#)

JUDA INFO

leden 2004

Boží muži - horlivci pro Hospodina - Pavel Neústupný

Budeme se zabývat duchovním bojem a ukážeme si ze Starého zákona dva bojovníky - horlivce pro Hospodina. Podívejme se do Bible na 25. kapitolu knihy Numeri (1-13). V jaké situaci se zde nacházíme? Izrael odpadl od Hospodina k moábskému duchu plodnosti Baal-peórovi. Izraelský lid byl sveden Bileámem, což byla zajímavá, ale v podstatě temná postava. Byl pohanským věštcem a z určitého úhlu i prorokem Božím. Moábský král Balák povolal Bileáma, aby proklet Izrael. On však Izraeli žehnal a to celkem čtyřikrát. Tato mocná slova požehnání pro Izrael zahrnují i mesiánské proctví sahající až do tisíciletého království.

Když však nemohl izraelský lid proklít, měl něco jiného a to bylo úplně temné. Nedá se to dočíst ve Starém zákoně, nýbrž to stojí až v knize Zjevení 2,14. Zde se říká: **Ale mám několik věcí proti tobě. Že tam máš lidi, kteří drží učení Balaámovo (v Novém zákoně se píše Balaám a ve Starém Bileám), který učil Baláka položit nástrahu před syny Izraele, aby jedli maso obětované modlám a smilnili.** Co to je učení Bileámovo? Bileám učil Baláka, jak to udělat, aby tento lid přece jenom padl, když už nemohl být proklet.

V 25. kapitole Numeri nacházíme výsledek: **Když Izrael pobýval v Šitímu, začal lid smilnit s Moábkami. Zvaly totiž lid k obětním hodům svého božstva a lid hodoval a klaněl se jejich božstvu. Tak se Izrael spřáhl s Baal peórem. Proto Hospodin vzplanul proti Izraeli hněvem.** (25,1-3)

I řekl Hospodin Mojžíšovi: "Vezmi všechny představitele lidu a dej jim na slunci zpřerážet údy kvůli Hospodinu, ať se Hospodinův planoucí hněv odvrátí od Izraele." Mojžíš tedy izraelským soudcům řekl: "Pobijte každý ze svých mužů ty, kdo se spřáhl s Baal peórem." (25,4-5)

I přišel jakýsi Izraelec a přivedl ke svým bratrům Midjánku před očima Mojžíše i celé pospolitosti Izraelců, právě když plakali u vchodu do stanu setkávání. (25,6)

A nyní přichází horlivec pro Hospodina. Byl to bojovník tehdy ve viditelné oblasti, dnes je pro nás příkladem duchovního bojovníka. Dnes bojujeme proti neviditelným duchovním temným mocnostem.

Když to spatřil Pinchas, syn Eleazara, syna kněze Árona, vystoupil z prostředku pospolitosti, vzal do ruky oštěp, vešel za izraelským mužem do ženské části stanu a probodl je oba, izraelského muže i tu ženu až k jejím rodidlům. Tak byla mezi Izraelci pohroma zastavena. Ale mrtvých při té pohromě bylo čtyřiaadvacet tisíc. (25,7-9)

Jak se Pán dívá na tuto akci? Zcela nepochybně Pinchase potvrzuje a nazývá ho svým horlivcem. Jeho jednání bylo zcela ve vůli Pána. Jedna poznámka: Nemyslete si, že mám zalíbení ve scénách, kde se zapichuje oštěpem a kde teče krev. Někdy mám však ten dojem, že ve Starém zákoně zejména ty nejkrevější scény (pokud jsou ve vůli Hospodina), jsou nejsilnějším vyučením pro boj proti neviditelným mocnostem. Hned uvidíme, jak je Hospodin nadšený z této Pinchasovy akce:

Nato promluvil Hospodin k Mojžíšovi: "Pinchas, syn Eleazara, syna kněze Árona, odvrátil mé rozhořčení od Izraelců tím, že dal uprostřed nich průchod mé žárlivosti, takže jsem ve své žárlivosti s Izraelci neskoncoval. Proto vyhlas: Hle, daruji mu svou smlouvu pokoje. Ta bude pro něho i pro jeho potomstvo smlouvou trvalého kněžství za to, že horlil pro svého Boha. Bude za Izraelce vykonávat smírčí obřady." (25,10-13)

Podle Kralické bible zde stojí místo slov: "dal průchod mé žárlivosti", "**horlil horlivostí mou.**" Pinchas byl horlivec, který horlil ne svou horlivostí, ale horlivostí Hospodinovou. Cílevědomým a rozhodným úderem oštěpu probodl viníky. Pro nás to je příklad duchovního boje. Horlivci v horlivosti Pána cílevědomě a rozhodně udeří proti neviditelným temným mocnostem.

Zajímavé je, že Pinchas byl kněz. Většinou chápeme duchovní boj a přímluvu tak, že králové panují a kněží činí přímluvu. Králové duchovně panují nad neviditelnými mocnostmi. Jsou tedy duchovními bojovníky. Kněží činí přímluvu, stojí před Pánem a předkládají Pánu někoho na modlitbách. Zde činí duchovní boj kněz. V Kristu jsou tyto služby také spojeny (vychází to z kněžstva podle řádu Melchisedechova).

Hospodin je skutečně nadšený z této akce. Za odměnu Pinchasovi zaslibuje: **"Hle, daruji mu svou smlouvu pokoje."** To je malý poukaz na to, že duchovní bojovníci nemusí být celý den a celou noc plni nervozity a ve stavu zničenosti, nýbrž jsou ve smlouvě pokoje. A dále říká: **"Ta bude pro něho i pro jeho potomstvo smlouvou trvalého kněžství za to, že horlil pro svého Boha."** Protože horlil pro svého Boha, je obdarován smlouvou pokoje a trvalého kněžství.

V Žalmu 106,28-31 nacházíme něco, co se vztahuje na tu samou příhodu a co jde ještě dál. (Často najdeme v jiných biblických knihách, speciálně v Žalmech, popisy a výklady biblických událostí, které se vztahují na prvních pět knih Mojžíšových. A zde je takový příklad.)

Pak se spřáhli s Baal peórem, jedli při obětních hodech k počtě mrtvých model. Svým jednáním uráželi Hospodina, proto je postihla pohroma. (106,28-29)

A teď to přijde. To je úžasné, co tady stojí.

Povstal Pinchas k vykonání soudu, pohroma se zastavila; bylo mu to připočteno jako spravedlnost až navěky, do všech pokolení. (106,30-31)

Když jsem toto slovo objevil, zíral jsem v úžasu, a ihned si vzpomněl na jinou osobu v Bibli, které bylo řečeno: "bylo mu to připočteno jako spravedlnost." **Abram Hospodinovi uvěřil a on mu to připočetl jako spravedlnost.** (Gn 15,6; srovnej: Ř 4,3; Ga 3,6; Jk 2,23) Pinchas vykonával soud a to mu bylo připočteno jako spravedlnost. Chvála Pánu! To je úžasné! Pán chce, abychom činili duchovní boj.

Ještě si ukážeme pár detailů, které z tohoto textu vyplývají. **"Povstal Pinchas k vykonání soudu."** To znamená, že on musel povstat, to nepřišlo automaticky. On se rozhodl. (Dnes bychom řekli, že povstal pod vedením Duchu svatého, ale i tehdy to tak bylo. Dnes máme všichni přístup k Duchu svatému a tehdy jenom jednotlivci.) Povstal, rozhodl se k tomu, a co činil? Vykonával soud! Známe úžasný Žalm 149, kde se od verše 8 říká: **"... aby spoutali řetězy jejich krále, železnými okovy ty, kdo jsou u nich ve cti, aby na nich vykonali soud, jak o tom psáno. Je to čest pro všechny jeho věrné. Haleluja."** Je to čest pro nás - jeho věrné, vykonávat soud nad neviditelnými temnými mocnostmi, které jsou všechny poražené. Vykonávat soud nad nimi znamená, říkat jim, že jsou poražené. To se Pánu tak líbí, že dokonce říká o Pinchasovi, že mu to připočítává jako spravedlnost až na věky a do všech pokolení.

Ještě jeden odkaz k tomu. Podle druhého listu Korintským 5,21 jsme spravedlností Boží. My věříme jako Abraham a bojujeme jako Pinchas. To, že věříme a že bojujeme, je nám připočteno jako spravedlnost. V Kristu jsme se stali dokonce Boží spravedlností. Pinchas, tento starozákonní kněz a vnuk Áronův, byl první osobou, která je v Bibli představená jako Boží horlivec v duchovním boji.

Nyní se podíváme na druhou osobu. Přiblížím vám situaci, do které vstoupíme. Je přibližně rok 840 před Kristem, království je rozdělené na Severní Izrael a Judsko. V Severním Izraeli panuje Joram, syn Achabův. V pozadí stojí vdova po Achabovi fénická princezna Jezábel. Lid je sveden a neslouží Hospodinu, nýbrž Baalovi. V Judsku kraluje Achazjáš, který chodí po cestě domu Achabova. V 2. Královské 8,27 je to popsáno takto: **"Chodil po cestě domu Achabova a dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, jako dům Achabův. Byl totiž s domem Achabovým spřízněn."** To nebylo vždycky, ale zde se Judsko zcela identifikuje s hříchem Izraele.

V 2. Královské 9,6-10 nacházíme druhého horlivce pro Hospodina, který horlí horlivostí Boží a ne svou vlastní. Musíme vidět, že Bůh ho k tomu předurčil a dal mu tento úkol. Nějaký prorok, který byl speciálně za tímto účelem poslán, přišel k muži jménem Jehú a pomazal ho za krále.

Jehú vstal a vešel dovnitř a on mu vylil na hlavu olej. Řekl mu: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Pomazal jsem tě za krále nad Hospodinovým lidem, nad Izraelem. Vybiješ dům svého pána Achaba. Tak pomstím prolitou krev svých služebníků proroků i krev všech Hospodinových služebníků, již prolila Jezábel. Celý Achabův dům zahyne. Vyhladím z Achabova domu toho, jenž močí na stěnu, a v Izraeli zajatého i zanechaného. Achabovu domu učiním jako domu Jarobeáma, syna Nebatova, a jako domu Baeši, syna Achijášova. Jezábelu sežerou psi na dílu pole v Jizreelu a nikdo ji nepohřbí." Potom otevřel dveře a utekl.

Jehú vstoupil do tohoto úkolu s úžasnou důsledností a skutečně jedná podle vůle Pána. Je škoda, že to v této radikalitě nedotáhl až do konce svého života. Ke konci života zůstal částečně v modlářství. Ale to, jak vstoupil do svého povolání a pomazání od Hospodina, je úžasné.

Jehú byl Božím řešením pro tuto situaci, která byla opravdu velice špatná. Jarobeám, první král Izraele po rozdělení na Izrael a Judsko, modlářským způsobem vzýval ještě "Hospodina, který je vyvedl z Egypta". Zde jsme však v modlářství a službě úplně cizímu bohu jménem Baal. Bůh nachází řešení v osobě Jehú. Bůh má vůbec všechna řešení skrze osoby.

Jehú je pro nás také příkladem duchovního bojovníka. Je zajímavé, že to je nyní král. Pinchas byl kněz a nyní máme příklad krále. Jehú usmrtil Jórama, jeho matku Jezábelu i judského krále Achazjáše. To čteme hned ve 2. Královské 9,21-37:

Jóram poručil: "Zapřahej!" Zapřáhli tedy do jeho vozu. I vyjel izraelský král Jóram i judský král Achazjáš, každý na svém voze, a vyjeli vstříc Jehúovi; setkali se s ním na dílu pole Nábota Jizreelského. Když Jóram spatřil Jehúa, zeptal se ho: "Je vše v pořádku, Jehú?" Jehú odpověděl (ještě se k této odpovědi vrátíme): "Jakýpak pořádek, když trvá smilstvo tvé matky Jezábely a množství jejích čarů?" Jóram obrátil vůz a dal se na útěk. Na Achazjáše zavolal: "Achazjáši, zrada!" Jehú napjal luk a zasáhl Jórama mezi lopatky. Šíp mu pronikl srdcem a on se na voze zhroutil. Jehú řekl jeho štítonoši Bidkarovi: "Seber ho a vyhod' ho na díl pole Nábota Jizreelského. Vzpomeň si: Když jsme spolu jezdili se spřežením za jeho otcem Achabem, Hospodin nad ním vynesl tento výnos: "Což jsem nedávno neviděl prolitou krev Nábota a jeho synů? je výrok Hospodinův. Proto ti dám odplatu na tomto dílu pole, je výrok Hospodinův." Seber ho nyní a vyhod' ho na ten díl pole podle Hospodinova slova." (9,21-26)

Judský král Achazjáš to viděl a dal se na útěk směrem na Bét hagan. Jehú ho pronásledoval a volal: "Také toho ubijte!" Ranili ho na voze na svahu Gúru u Jibleámu, ale Achazjáš ujel do Megida a tam zemřel. Jeho služebníci ho převezli do Jeruzaléma a pohřbili ho v Měště Davidově v jeho hrobě vedle jeho otce. V jedenáctém roce vlády Jórama, syna Achabova, se stal Achazjáš králem nad Judou. (9,27-29)

A teď sledujeme, jak skončí Jezábel:

Než přijel Jehú do Jizreelu, Jezábel o všem uslyšela. Namalovala si oči líčidlem, okrášlila si hlavu a vyhlížela z okna. Když Jehú vstoupil do brány, zvolala: "Je vše v pořádku, Zimrí, vrahu svého pána?" Pozdvihl tvář k oknu a zvolal: "Kdo je se mnou? Kdo?" Dva tři dvořané na něho vyhlédli. Poručil: "Shod'te ji!" A shodili ji dolů. Její krev vystříkla na stěnu a na koně. Ti ji ušlapali. Pak Jehú vstoupil, jedl a pil. Nařídil: "Postarejte se o tu proklatou a pohřbete ji. Je to dcera královská." Šli tedy, aby ji pohřbili, ale nenašli z ní nic než lebku, nohy a ruce. Vrátili se a oznámili mu to. Tu řekl: "To je to Hospodinovo slovo, které vyhlásil skrze svého služebníka Elijáše Tišbejského: "Na dílu pole v Jizreelu budou psi žrát tělo Jezábely." A Jezábelina mrtvola bude na dílu pole v Jizreelu jako hnůj na poli, takže nikdo neřekne: Toto je Jezábel." (9,30-37)

Jehú pokračuje zcela důsledně a přesně podle toho, jak mu to Pán řekl. Zcela vyhubí Achabovy potomky i bratry Achazjáše (10,1-17). Potom vyhladí Baalovy ctitele a kněze a zboří Baalův chrám v Samaří (10,18-28).

Důležitou poznámku najdeme ve verši 16. Tady Jehú potká přítele Jónadaba, pozve ho do svého vozu a říká mu: "**Pojed' se mnou a pohled' na moji horlivost pro Hospodina.**" (10,16) A to je naše téma - horlivost pro Hospodina. Jehú horlil horlivostí Boží a je pro nás příkladem duchovního bojovníka.

Máme příklad dvou bojovníků - Pinchase a Jehú. Jeden kněz a jeden král. Původně měl být Božím králem Achab, manžel Jezábely. Ta ho však vytlačila a úřadovala místo něho jako královna a kněžka ďáblová. To bude pro nás vodítkem duchovního boje. Vnímám, že v naší zemi máme hodně slabých mužů, v hospodářství, v politice, ale i v církvi a především v rodině. Chtěl bych text o Jezábel vzít speciálně z tohoto zorného úhlu.

Jezábel je duch silné sobecké vůle, nelekající se žádných prostředků k dosažení svých plánů. Duch Jezábel činí muže slabými. Já se ptám: "Kde jsou ti králové a kněží podle řádu Melchisedechova?" Dále se ptám: "Kde jsou ti silní muži Boží, kteří mají Boží pořádek (mysleme na to slovo "**pořádek**", které jsme v textu našli) ve svých rodinách, svých sborech, ve své zemi?" Ptám se: "Kde jsou duchovní bojovníci typu kněze Pinchase a krále Jehú? Kde jsou ti horlivci horlící horlivostí Boží? Kde jsou ti, kterým jsou víra a vykonávání soudu připočítávány jako spravedlnost? Kde jsou ti, kteří se stali spravedlností Boží, a sice až na věky do všech pokolení? Kde jsou ti novozákonní Pinchasové a Jehúové?" My jsme to! My věřící!

Proto vztáhneme toto téma na sebe. Nechci zde rozebírat téma manipulace, například skrze ženy. Když jsme my muži slabí (a to mluvím o nás, mužích křesťanech), tak jsou ženy ponechány ve svých problémech a ty mohou v rodinách vyústit v manipulaci. Potřebujeme být horlivci, jako byl Pinchas a Jehú a musíme začít u sebe. Proto nyní vyzývám muže, aby učinili rozhodnutí. Pinchas také musel povstat a učinit rozhodnutí! Sestry poprosím, aby to kryly účinnou modlitbou.

Nedávno jsem byl v Rakousku, kde jsme s biblickými školáky pracovali na založení nového sboru. Po návratu domů jsem našel problémy, které pro mě nebyly nové. Strašně jsem se namíchnul na satana a říkal sám sobě: "Bojovat proti nějakým mocnostem v cizí zemi se nám zdá být samozřejmé. (Pokud jsme seznámeni s vůlí Boží, že Bůh to chce. A pokud již máme nějakou zkušenost v duchovním boji a děláme to, pak se už ani nedivíme, že máme úspěchy a výsledky.) Ale dělat duchovní boj nejprve doma a prorazit v určitých chronických problémech, které v rodině jsou, to nás často ani nenapadne, že by to mohla být otázka duchovního boje."

Samozřejmě, že je důležité slyšet učení o tom, jak se správně chovat v manželství a jakou mají muži zodpovědnost za svoji rodinu. Snažíme se jednat podle zdravého učení, jak jen můžeme. Ale některé problémy jsou takového chronického charakteru, že vlastně neustále narážíme na nějakou hranici a říkáme si: "Tak zase zde nemám průlom." Pak třeba nějakým způsobem začneme utíkat, a to někdy i do duchovních aktivit. Jistě že tato problematika zasahuje celý svět. Protože však žijí na Západě a mohou srovnávat, musím říct, že s tím máme problémů o něco více než v jiných zemích. Pokud se dívám na muže všeobecně, útek od problémů může být dvojitý. Buď do aktivit - do kutilství na autě, na chatě, anebo do totální pasivity - sedět před televizí a nedělat vůbec nic, anebo ještě hůře do alkoholu a do depresí.

Vzpomeňme si, jak na Jezábel reagoval ten mocný prorok Eliáš? Jak před ní utíkal na poušť, když mu pohrozila, že ho zahubí. Útek! Nebo naše hořkost z konfliktů v manželství a těžkost pro nás odpustit! Nebo neustálá konfrontace s nějakou chronickou problematikou, s nějakou oblastí ve vlastních rodinách, kde chybí průlom. Nebo třeba strach z náladových situací v rodině. Nebo jsme tak vstřebáni problémy doma, že nám nezbude čas na Pána.

Chci vám to nyní předložit ze zorného úhlu duchovního boje. Nemluvím tedy jak správně jednat podle určitého učení nebo podle duchovních poznatků. Řekl jsem vám, že jsem se nedávno namíchl na nepřítele. Budu osobní, aby to bylo plastické. Doma jsem měl následující situaci: Moje manželka pochází ze selské rodiny a v mládí musela hodně dřít na poli. Její sourozenci šli do učení, ale ona pořád jen dřela na statku. To způsobilo, že byla často pod duchem výkonu. To znamená, že měla problémy s milostí. Já jsem s tím většinou těžkosti neměl, ale doma vyvstávaly takovéto konflikty. Třeba situace, které jsou svým způsobem náročné. Když se na ně nereaguje s tím, že se bere milost od Pána, přijde strach nebo starosti, a to byl chronický a neustále se opakující problém.

Nikdy mě nenapadlo, že bych mohl dělat duchovní boj za svoji vlastní manželku. A pak jsem se namíchl. Zřejmě to bylo připraveno Duchem Svatým. Snad se musíme dostat do takového stavu, že si řekneme: "Teď je ale konec, nepříteli. To už takhle dál nepůjde!" My víme, že jako muži, jako kněží rodiny, máme zodpovědnost za svoji rodinu, že my musíme nejdříve prorazit. Ale napadne nás, že takovéto chronické problémy se dají odstranit duchovním bojem? Pokud jde o jiné země, kde máme zakládat jiné sbory, to nás napadne hned. V našem sboru máme zásadu, že než vůbec zakládáme nějakou novou sborovou práci, tak založíme přímluvnou skupinu, kde se dělá přímluva a duchovní boj. To je již samozřejmost. Ale i doma a především doma se může dosáhnout průlomu duchovním bojem.

Jak jsem byl tedy osobně uveden do duchovního boje za svoji rodinu? Pán nám ze své milosti daroval domek v Berlíně. Když jsem jednoho dne odcházel ven, byli všichni doma a tak jsem si nevzal klíče. Později jsem se vrátil, avšak moje manželka a všechny děti byly pryč. Nedostal jsem se do domu. Přirozenou reakcí je hořkost a hněv. Pak jsem si ale řekl: "Pane, o co vlastně jde. Co kdybych chodil po uličkách okolo svého bydliště a dělal duchovní boj za svoji manželku." A protože jsem byl k tomu donucen, neboť jsem se nedostal domů, dělal jsem to hodinu a půl. Ne, že bych na to měl chuť nebo náladu, nýbrž z rozhodnutí. Jestli na něco nebudeme mít náladu, tak to bude duchovní boj za vlastní rodinu! Jestli nám někdy satan bude v něčem bránit, tak to bude v zápase za manželku, děti, nebo chronické situace a problémy v rodině. Vůbec jsem na to neměl chuť, ale neměl jsem co jiného na práci a tak jsem to dělal.

Hned večer došlo k rozhovoru, moje manželka začala plakat a poprosila mě, zda bych se za ni mohl modlit ohledně postoje k milosti, že by ráda chtěla brát od Pána milost. To vám říkám jako důkaz toho, jak to funguje a v tomto případě okamžitě. Jsem tím úplně nadšený. Ještě existují některé oblasti, které potřebují průlom, ale nepřítel je bude muset pustit!

Vrátíme se zpátky k textu a podíváme se na několik drobností, které vám dají možnost úplně přesně postupovat proti tomuto duchu Jezábel. V 2. Královské 9,22 je Jehú dotázán: "**Je vše v pořádku, Jehú?**" Jehú odpověděl: "**Jakýpak pořádek, když trvá smilstvo tvé matky Jezábely a množství jejích čarů?**" Ptám se: "Jakýpak pořádek v rodinách, jakýpak pořádek ve sborech, jakýpak pořádek v republice, když smí ještě tento duch Jezábel působit a konat množství svých čarů?"

Ve 2. Královské 9,32-33 je další detail, který nám pomůže v následujícím duchovním boji. Jehú zvolal: "**Kdo je se mnou? Kdo?**" A pak poručil: "**Shod'te ji!**" A shodili ji dolů. Je to mocné, když čteme tento celý příběh o svržení Jezábel.

Jak jsem již řekl, dneska nesmíme mít strach z těch věcí, kde teče krev a kde to vypadá tak krvežíznivě. Skutečně vám

říkám, že než bych měl zatlouct mouchu plácačkou, tak si to dvakrát rozmyslím a pak se na ten červený flek raději nedívám. To pokud jde o tělesnou stránku. Ale pokud jde o takovéto duchovní boje, pak s tím nemám problémy. Chvála Pánu!

Ve verši 34 pak Jehú nařídil: **"Postarejte se o tu proklatou a pohřbte ji."** Duch Jezábel je proklatý. **Šli tedy, aby ji pohřbili, ale nenašli z ní nic než lebku, nohy a ruce.** (verš 35)

Musím přitom myslet na Libuši. Archeologové kopali na Vyšehradě a hledali kosti kněžny Libuše. Byly to vážné archeologické výzkumy. Ale nic nenašli a zcela jistě nenajdou, neboť Libuše neexistovala. Avšak Libušina ducha, který nepochybně patří do oblasti ducha Jezábel, musíme zlikvidovat. Nic z ní nenajdou.

A Jezábelina mrtvola bude na dílu pole v Jizreelu jako hnůj na poli, takže nikdo neřekne: "Toto je Jezábel." (verš 37) Nikdo to neřekne... Shodíme ji dolů? Co vy na to? Amen! Chvála Pánu!

Jestliže někde zakládáme sbory nebo děláme misijní práci (a Pán to třeba i žehná), ale rodinu nemáme v pořádku, v podstatě nejsme spokojeni. Satan nám krade požehnání a kape na nás kapky jedu a hořkosti. Proto Pán chce, abychom měli kompletní vítězství. A my to vítězství uchopíme!

Potřebujeme osobnosti i pro stát, pro národní hospodářství. Musíme však začít u nás, mužů Božích, kteří znají Ježíše Krista. Sestry učiní v srdci rozhodnutí, že nám to nebudou dělat těžké. My potřebujeme vaši pomoc, ale nechceme klást zodpovědnost na vaše bedra. My jsme zcela nepochybně zodpovědní. Chceme být poslušní Pána a chceme být takovými bojovníky, ze kterých je Pán úplně nadšený.

Jestli se cítíš být osloven Duchem svatým, povstaň a modli se následující modlitbu:

Pane, děkujeme ti za tvé slovo a chceme vstoupit do tvé horlivosti a horlit pro tebe. My víme - to je zcela nepochybné, že ty chceš, abychom jako královské kněžstvo skutečně dělali duchovní boj. Toto slovo bylo pro lid Boží. Musíme začít u sebe, abychom si vůbec mohli přát a chtít, aby i v republice byli silní muži. Pane, my dnes vstupujeme do tvé horlivosti v těchto oblastech totálního průlomu v našich vlastních rodinách, pokud jde o naše manželky a děti. Potom to půjde dál do našich sborů a celé naší republiky. Ve jménu Ježíše Krista zde vyhlašuji, že tě shazujeme dolů, duchu Jezábel. Zde jsou bojovníci Boží, kteří v síle a autoritě Ducha svatého vyhlašují slovo Boží nad tebou: Soud, soud ve jménu Ježíše Krista, jsi poražený duch! Nic z tebe nezbude. Zde stojí muži Boží, kteří chodí v síle Ducha svatého - v síle našeho Pána, kteří jsou schopní milovat, protože si vezmou lásku přímo od Pána Ježíše, kteří jsou schopní odpouštět manželkám, dětem, pro které je lehké odpouštět, protože jsou zcela v lásce a objetí svého Pána, protože vědí, co mají a protože horlí pro Pána. Děkujeme ti, Duchu svatý, že ty to vše budeš realizovat v dalších dnech. Duchu svatý, my tě potřebujeme, my tě voláme, tebe, který bydlíš v nás, který ale můžeš ještě přijít na nás. Polož se na nás, Duchu svatý, v tomto smyslu. My tě potřebujeme. Pane, my chceme z celého srdce probuzení v naší republice. Víme, že to probuzení začíná u nás samých. Tady jsou muži Boží, kteří vědí, co chtějí, co mají a kteří běží do úplného vítězství. Chvála tobě, Pane, je to tvé vítězství. Amen.

(zpracováno podle vyučování na biblické hodině Křesťanského společenství Maniny, Praha Libeň 29.5.1990)

[Zpět na seznam](#)